

РЕШЕНИЕ

№ 1916

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7977** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба и уточнителна молба от 20.10.2023г /допълнение към ИМ/, подадена от А. М. Д. срещу Столична община, с която са предявени обективно съединени искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи преживени негативно емоции и стрес, повишаване риска от влошаване здравословното му състояние с оглед, че е лице с тежко хронично заболяване с 80 % нетрудоспособност в резултат на:

НП № 285676/ 2016г на зам.кмет на СО, отменено с влязло в законна сила на 9.06.2021г съдебно решение по нахд № 10132/ 2020г на СРС, 19 състав.

НП № 257296/ 2015г на зам.кмета на СО, отменено с влязло в законна сила на 26.05.2022г съдебно решение по нахд № 9898/ 2021г на СРС, 109 състав

НП № 269015/ 2016г на зам.кмета на СО, отменено с влязло в законна сила на 26.11.2023г съдебно решение по нахд № 5215/ 2022г на СРС , 8 състав

в размер на 600 лв. за ВСЯКО от тях.

В дадения от съда срок не е постъпил писмен отговор от ответника. В с.з. процесуалният представител на ответника оспорва исковата претенция и моли да се отхвърли.Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност и

доказаност на исковата претенция.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С влязло в законна сила на 9.06.2021г съдебно решение по нахд № 10132/ 2020г на СРС, 19 състав е отменено НП № 285676/ 2016г на зам.кмет на СО с което на ищеца е наложено адм наказание глоба.

С влязло в законна сила на 26.05.2022г съдебно решение по нахд № 9898/ 2021г на СРС, 109 състав е отменено НП № 257296/ 2015г на зам.кмета на СО, с което на ищеца е наложено адм.наказание глоба.

С влязло в законна сила на 26.11.2023г съдебно решение по нахд № 5215/ 2022г на СРС , 8 състав е отменено НП № 269015/ 2016г на зам.кмета на СО, с което на ищеца е наложено адм наказание глоба.

Представени са от ищеца в с.з ЕР № 3182 от 24.11.2016 изд от Първа МБАЛ, ЕР № 1 от 6.01.2020г на изд от Университетска първа МБАЛ ЕАД, и ЕР № 90394 от 3.02.2023г от Университетска първа МБАЛ ЕАД , видно от които А. Д. е диагностициран с болест, предизвикана от вируса на човешкия имунодефицит.

Обективно съединените искове са допустими като предявени от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по тях- Столична община, тоест срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразни актове се твърди, че са причинени вредите. /чл.205 АПК/.

В конкретната хипотеза, за да се ангажира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав, а именно:

1).претърпяна вреда – неимуществена; 2) незаконосъобразен акт на орган, респ. длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; 3) вредата да е настъпила в резултат на административна дейност, т. е. от незаконосъобразен акт на длъжностните лица при или по повод изпълнение на административна дейност; 4) причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразния акт с вредоносния резултат от административна дейност

Преди всичко, следва да се отбележи, че ЗОДОВ е приложим за вреди от отменени наказателни постановления, тъй като нормата на чл. 1 от закона не поставя изисквания какъв да е отменения акт, стига той да е незаконосъобразен, да е акт на държавен или общински орган и да е резултат от административна дейност. Налагането на административни наказания от органите на администрацията за извършени административни нарушения е санкционираща управленска дейност, израз на държавната наказателна репресия. Тя непротиворечиво се определя като форма на административна (изпълнителна) дейност както въз основа на властническия метод на правно регулиране, прилаган от административнонаказващите органи, така и с оглед административната правосубектност на последните. Независимо, че наказателното постановление не е административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, определящо обстоятелство за правното основание на иска за обезщетение за вреди от незаконосъобразните наказателни постановления като такъв по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е, че той е издаден от административен орган, представлява властнически акт на органите на администрацията, въпреки че поражда наказателно правни последици. Неговото издаване е резултат от изпълнение на нормативно възложени задължения, от

упражняване на административна правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност. /ТР от 19.05.2015г по т.д.2/ 2014г./ Административната дейност е изпълнителна дейност и наред със съдебната и законодателната дейности, е основна проява на държавната власт. Дейността по налагане на административните наказания, свързана с издаване на наказателно постановление, както и извършените в нейните рамки действия или бездействия, се отличава от правозащитната дейност, вредите от която подлежат на обезщетение по реда на чл. 2 от ЗОДОВ, именно по упражнената от административните органи в този конкретен случай изпълнителна /административна/ функция в рамките на държавната власт. Административният характер на дейността по издаване на наказателните постановления, както и на действията или бездействията по налагане на административните наказания, при или по повод на която са причинени вреди на гражданите или юридическите лица, определя правното основание на иска за вреди от незаконосъобразните наказателни постановления, действия или бездействия като такова по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 6292 ОТ 01.06.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 7294/2014 Г., III ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 6620 ОТ 04.06.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 9199/2014 Г., III ОТД. НА ВАС и др. В случая наказателните постановления са отменени с влезли в сила съдебни решения. Мотивите на съда за отмяна на наказателните постановления, не са въздигнати като юридически факти, обуславящи основателност на претенцията за обезвреда. Необходимо и достатъчно условие е отменено НП с влязло в сила съдебно решение. Наличието на подобно съдебно решение обвързва съда, разглеждащ иска по ЗОДОВ, като основанията за отмяна на НП като незаконосъобразно са ирелевантни в настоящото производство. Следва да се подчертае, че основанието за отмяна на НП, било по същество или като процедурно нарушение е без значение за основателността на иска по ЗОДОВ. Определящото е претърпени вреди в резултат отменено НП.

Следователно налице е първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ: отменени по съответния ред актове, приравнени на административни актове.

Не са налице обаче, останалите кумулативно изискуеми предпоставки от фактическия състав обуславящи основателност на исковата претенция.

В конкретната хипотеза, съдът изрично с определението от 3.01.2024г. е разпределил доказателствената тежест и е указал на ищеца, че следва да докаже, реалното или евентуално сигурно претърпяване на вредите и техния размер, пряката и непосредствена връзка между незаконосъобразните актове и настъпването на вредите. Неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на гражданина, изразяващо се в претърпяване на болки и преживяване на страдания. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. При липсата на който и да е елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. /Виж Р № 13344 ОТ 25.10.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 1539/2012 Г., III ОТД. НА ВАС и др. /Въпреки предоставената му от съда възможност ищецът не е ангажирал доказателства, вкл. гласни такива относно твърдените неимуществени вреди и причинната връзка между тях и отменените Наказателни постановления. Ищецът прилага писмени доказателства, като няма обаче, искания за допускане гласни доказателства посредством които биха се установили евентуално причинените твърдени вреди и причинната връзка с

незаконосъобразните актове. Представените Експертни решения сочещи заболявания от които страда ищеца, въпреки, че са издадени след Наказателните постановления, по никакъв начин не установяват пряка причинно-следствена връзка с претендирания вредоносен резултат. Тоест, само от ЕР не може да се установи, че заболяванията описани в тях са именно следствие на издадените незаконосъобразни наказателни постановления. Съдът е приел, че е имал достатъчно дълъг срок (повече от два месеца) да организира защитата си и ангажира доказателства във връзка с указаната му с определение от 3.01.2024г. доказателствена тежест, поради което и е постановил определение за даване ход по същество на делото. Ищецът, чиято е доказателствената тежест, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест /по арг. от чл. 154 от ГПК вр. с чл.144 АПК/ въпреки дадените му с определение от 3.01.2024г. изрични указания и предоставената му от съда възможност не е провел до датата на с.з. на 13.03.2024г. доказване и не е ангажирал доказателства които да убедят съда за наличието на твърдените в исковата молба вреди. Изявленията на страните са твърдения, които подлежат на доказване. За да уважи исковата молба, съдът трябва да установи по несъмнен начин истината относно фактите, релевантни за спорното право, а издирването на истината относно тези факти става чрез доказването. Въпреки служебното начало, съдебноадминистративното производство е състезателно и при него съдът изяснява с всички допустими доказателства главния факт на доказване. Съгласно чл.154 ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 АПК в тежест на ищеца е да проведе доказване относно фактическите констатации, на които базира твърденията си, тоест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, което в случая не е направено. С оглед правилата за носене на доказателствената тежест съдът е обвързан да приеме недоказаните факти за неосъществили се.

Предвид гореизложеното, както и с оглед обстоятелството, че не бяха доказани част от кумулативно изискуемите предпоставки на фактическия състав за ангажиране отговорността на ответника, а именно вреда и причинна връзка между отменените НП с твърдения вредоносен резултат, съдът намира, че претенцията за присъждане на обезщетение за нанесени неимуществени вреди е неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли. Не се ангажираха доказателства за установяване наличието на част от кумулативно необходими предпоставки за ангажиране отговорността.

Относно разноските: По арг. от чл.10 ал.2 от ЗОДОВ според който ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството, то на ответника се държат разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба и уточнителна молба от 20.10.2023г /допълнение към ИМ/, подадена от А. М. Д. срещу Столична община, с която са

предявени обективно съединени искиве с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи преживени негативно емоции и стрес, повишаване риска от влошаване здравословното му състояние с оглед, че е лице с тежко хронично заболяване с 80 % нетрудоспособност в резултат на:

НП № 285676/ 2016г на зам.кмет на СО, отменено с влязло в законна сила на 9.06.2021г съдебно решение по нахд № 10132/ 2020г на СРС, 19 състав.

НП № 257296/ 2015г на зам.кмета на СО, отменено с влязло в законна сила на 26.05.2022г съдебно решение по нахд № 9898/ 2021г на СРС, 109 състав

НП № 269015/ 2016г на зам.кмета на СО, отменено с влязло в законна сила на 26.11.2023г съдебно решение по нахд № 5215/ 2022г на СРС , 8 състав в размер на 600 лв. за ВСЯКО от тях.

ОСЪЖДА А. М. Д. да заплати на Столична община сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: